

48. REDNA SEJA VLADE RS

Ljubljana, 17. 10. 2019 – Vlada RS se je na svoji 48. redni seji med drugim seznanila s predlogom novele Zakona o določitvi volilnih enot za volitve poslancev v Državni zbor in predlogom novele Zakona o volitvah v Državni zbor ter izdala Uredbo o potrditvi območij osuševalnih in namakalnih sistemov. Vlada RS je podala stališče k mnenju Državnega sveta glede predloga novele Zakona o množičnem vrednotenju nepremičnin. Vlada RS v veljavni načrt razvojnih programov za obdobje 2019-2022 uvršča 16 novih projektov in 3 spreminja projekte. Vlada RS se je seznanila tudi z Letnim poročilom Evropskega računskega sodišča in sprejela odgovore na nekaj poslanskih vprašanj, med drugim tudi na vprašanje v zvezi z zagotavljanjem vsem dostopne univerzalne poštne dejavnosti, v zvezi z revizijo računskega sodišča glede uspešnosti pri zagotavljanju dostopnosti storitev socialnega varstva, v zvezi s socialnimi transferji.

Predlog o spremembah in dopolnitvah Zakona o določitvi volilnih enot za volitve poslancev v Državni zbor in Predlog Zakona o spremembah in dopolnitvah Zakona o volitvah v Državni zbor

Vlada se je danes seznanila z osnutkoma zakonodajnih predlogov za implementacijo odločbe Ustavnega sodišča št. U-I-32/15-56, z dne 8.11.2018, in sicer s Predlogom o spremembah in dopolnitvah Zakona o določitvi volilnih enot za volitve poslancev v Državni zbor in Predlogom Zakona o spremembah in dopolnitvah Zakona o volitvah v Državni zbor.

Ministrstvo za javno upravo je pripravilo dva predloga za izpolnitev odločbe Ustavnega sodišča. Sprememba Zakona o volitvah v Državni zbor z uvedbo relativnega prednostnega glasu in spremembe meja volilnih okrajev z relativno sprejemljivim 10 do največ 15 odstotnim odstopanjem od povprečne velikosti volilnega okraja glede na število volilcev sta rešitvi, ki po mnenju pripraviljavca zakonskih besedil zadostita zahtevam Ustavnega sodišča. Spreminjanje meja volilnih okrajev z večjimi odstopanji od navedenih pa pomeni preveliko tveganje, da rešitev ne sledi odločbi Ustavnega sodišča.

Ob sledenju geografski zaokroženosti občin prihaja celo do več kot 40 odstotnih odstopanj v eno ali drugo smer, kar je po mnenju strokovne skupine, ki se je lotila teh popravkov, pomeni izjemno velik odmik od osnovne dikcije odločbe Ustavnega sodišča. Enakega mnenja so tudi nekateri drugi strokovnjaki. Ministrstvo za javno upravo, ki je skrbnik volilne zakonodaje, za takšne rešitve ne more prevzeti odgovornosti in jih političnim strankam ne more ponuditi kot rešitev.

Po današnji seznanitvi vlade z osnutkoma zakonskih besedil, bo Ministrstvo za javno upravo predloga osnutkov zakonskih sprememb poslalo političnim strankam, zastopanim v Državnem zboru in predsedniku republike Slovenije, kot podlago za odločitev in izjasnitev,

kateri med predlogoma, torej med relativnim prednostnim glasom in predlaganimi popravki meja volilnih okrajev uživa dovolj politične podpore, da gre v obravnavo v DZ.

Uredba o potrditvi območij osuševalnih in namakalnih sistemov

Ministrstvo za kmetijstvo, gozdarstvo in prehrano je na podlagi Zakona o spremembah in dopolnitvah Zakona o kmetijskih zemljiščih (ZKZ – E, 2016) pripravilo Uredbo o potrditvi območij osuševalnih in namakalnih sistemov.

Uredba vključuje območja namakalnih in osuševalnih sistemov, ki so bili uvedeni pred 1. januarjem 1999, in za katere so bili v letu 2015 s strani ministrstva potrjeni programi vzdrževanja za leto 2015.

Sprejem uredbe nima novih finančnih učinkov (ne vpliva na državni proračun), saj le potrjuje območja navedenih osuševalnih in namakalnih sistemov. Vsi stroški v zvezi z vzdrževanjem teh sistemov se prek nadomestila za kritje stroškov vzdrževanja osuševalnih in namakalnih sistemov odmerijo lastnikom ali zakupnikom zemljišč na območju posameznega sistema.

Območja osuševalnih in namakalnih sistemov so bila leta 2004 vnesena v spletno aplikacijo Kataster melioracijskih sistemov in naprav. Večino območij v naslednjih letih verificirale upravne enote. Pri nekaterih sistemih je v tem času prišlo do sprememb območij zato se je z ZKZ-E uvedla pravna podlaga za poenotenje določitve območij teh sistemov. V tej uredbi so navedeni osuševalni in državni namakalni sistemi, za katere so bili v letu 2015 pripravljene programi vzdrževanja, za vse preostale sisteme pa bo ministrstvo pripravilo drugo uredbo v skladu z ZKZ – E.

Stališče k mnenju Državnega sveta glede predloga novele Zakona o množičnem vrednotenju nepremičnin

Vlada je sprejela stališče do mnenja Državnega sveta k predlogu novele Zakona o množičnem vrednotenju nepremičnin. Državni svet je na svoji seji, 18. septembra 2019, obravnaval in podprl predlog novele Zakona o množičnem vrednotenju nepremičnin. V svojem mnenju pa je kot problematično izpostavil reševanje lastništva zemljišč, po katerih potekajo kategorizirane ceste. Pozval je tudi k čim prejšnji uvedbi davka na nepremičnine.

Vlada je v sprejetem stališču na mnenje Državnega sveta pojasnila, da mora biti reševanje lastniškega stanja javnih cest izvedeno skladno z ustavo ter da so občinam že sedaj omogočeni hitrejši postopki razlastitev.

Glede davka na nepremičnine pa je vlada pojasnila, da je prioriteta izvedba množičnega vrednotenja nepremičnin, aktivnosti glede davka pa se bodo lahko nadaljevale šele, ko bo zagotovljena ustrezna kakovost vrednosti in kakovostni podatki.

Novih 16 projektov uvrščenih v veljavni načrt razvojnih programov 2019-2022

V veljavni načrti razvojnih programov se na novo uvršča 16 projektov, 3 projekti pa se spreminjajo. Gre za projekte, ki obsegajo predvsem ureditev in popravilo cest, sanacijo plazov, izgradnjo čistilne naprave, obnova osnovne šole, energetske sanacije in prenovo objektov. Za financiranje omenjenih projektov bo namenjenih skupno 3.851.886,96 evrov.

Za vse navedene projekte je bila izdelana investicijska dokumentacija in potrjena s strani pristojnega organa občine, omenjena dokumentacija pa se hrani na občinah.

Letno poročilo Evropskega računskega sodišča

Vlada se je na današnji seji seznanila z Letnim poročilom Evropskega računskega sodišča o izvrševanju proračuna za leto 2018 in Letnim poročilom Evropskega računskega sodišča o dejavnostih, financiranih iz 8., 9., 10. in 11. Evropskega razvojnega sklada (ERS), za leto 2018.

Član Evropskega računskega sodišča (v nadaljevanju: Sodišče) Samo Jereb je vladi predstavil ključne ugotovitve letnih poročil za leto 2018.

Proračun EU, ki izkazuje 159 milijard evrov prihodkov in 157 milijarde evrov odhodkov predstavlja 2,2% celotne javne porabe v EU in zgolj 1% BDP v EU. Revidirana populacija pa zaradi revidiranja predvsem plačil, kjer so bile že opravljene kontrole organov držav članic, znaša 120 milijard evrov.

Ugotovitve so podobne tistim iz prejšnjih let, saj so revizorji ponovno prišli do zaključka, da je zaključni račun EU resničen in pošten prikaz finančnega položaja EU, že tretje leto zapored pa so izrekli mnenje s pridržkom o pravilnosti finančnih transakcij, povezanih z zaključnim računom. To kaže, da v velikem delu odhodkov EU za leto 2018 ni bilo pomembnih napak in da te napake niso več vseobsegajoče.

Skupna raven nepravilnosti v porabi EU je ostala v primerljivem obsegu, ugotovljenem za prejšnji dve leti. Revizorji so ocenili, da je napaka v odhodkih za leto 2018 znašala 2,6 % (2,4 % v letu 2017, 3,1 % v letu 2016 in 3,8 % v letu 2015). Napake so bile ugotovljene predvsem na področjih porabe z visokim tveganjem, kot so razvoj podeželja, kohezija in raziskave, na katerih se plačila iz proračuna EU izvršujejo za povračila že nastalih stroškov upravičencev. Za ta področja porabe veljajo kompleksna pravila in pogoji za upravičenost, kar lahko privede do napak. Najpogostejše napake se nanašajo na neupravičenost stroškov, povezanih s projekti, in neizpolnjevanje kmetijsko-okoljskih zahtev pri evropskem kmetijskem skladu za razvoj podeželja ter neupravičenost prejemnikov pomoči ali projektov. Zaradi večjega obsega izvajanja kohezije se povečuje obseg napak, povezanih z javnim naročanjem in državnimi pomočmi, prav tako pa se je povečal obseg napak narejenih na komisiji ali pri posredniških organih.

V letu 2018 so države članice znatno povečale zahteve za plačila iz evropskih strukturnih in investicijskih skladov (ESI). Kljub temu je bilo v petem letu večletnega finančnega okvira

za obdobje 2014–2020 črpanje sredstev iz evropskih strukturnih in investicijskih skladov pri nekaterih državah še naprej počasnejše od načrtovanega, zaradi česar je bilo v proračun vrnjenih 8,1 milijarde evrov plačil, ki so jih porabile države, kjer je bil obseg črpanja sredstev večji od predvidenega. Razlika med prevzemom obveznosti (160 milijard €) in izplačili iz proračuna (143 milijard €) je še dodatno prispevala k povečanju prevzetih obveznosti proračuna EU, ki znašajo že 281 milijard evrov (2017: 267 milijard €) in se bodo po ocenah povečevale še do leta 2023.

Ker proračun EU znaša le približno 1 % bruto nacionalnega dohodka vseh držav članic, je pomembno, da njena poraba ni samo skladna s pravili, ampak da prinaša tudi rezultate. Revizorji so ugotovili, da kazalniki v 22 od 60 programov, ki pa predstavljajo 97% predvidene porabe v večletnem finančnem okviru, kažejo le na zmeren napredek. Posebej pa opozarjajo, da kazalniki za merjenje uspešnosti programov v precejšnjem delu niso bili ustrezno izbrani, saj ne kažejo pravih rezultatov programov, temveč večinoma zgolj vložke ali izločke teh programov ali pa z ustreznimi podatki za merjenje uspešnosti evropska komisija ne razpolaga.

Glede pravilnosti izvajanja proračuna so ugotovili, da je Slovenija država z najmanj odprtimi primeri glede prihodkov, pri 13 preverjenih primerih izplačil iz proračuna je bila odkrita le ena manjša nepravilnost, ki sodi v kategorijo napak posredniških organov, saj so bili postopki za vračilo neustrezno porabljenih sredstev Evropskega socialnega sklada sproženi prepozno, torej šele po začetku revizijskih aktivnosti Urada za nadzor proračuna. To je skladno z ugotovitvami prejšnjih let, da Slovenija ni rizična država glede pravilnosti izvajanja proračuna.

V lanskem letu se je nekoliko izboljšal položaj Slovenije v zvezi s črpanjem sredstev evropskih strukturnih in investicijskih skladov. Slovenija je bila namreč v letu 2018 s 24 odstotki (2017 – 13%) porabljenih sredstev (ki vključujejo predujme, vmesna plačila in končna plačila) med zadnjimi šestimi državami članicami. S tem zaostaja primerjalno s slovenskim deležem porabe evropskih sredstev v prejšnjem finančnem okviru po 5 letih od začetka finančnega okvira za 13 odstotnih točk (2011 – 37 %). Za evropskim povprečjem zaostaja le 2% odstotni točki, vendar je celotno črpanje v večini držav EU v tem finančnem okviru zelo počasno. Kot pojasnjeno že lani, je to posledica počasnega začetka izvajanja tekočega finančnega okvira zaradi poznejšega zaključka prejšnjega okvira, poznim sprejetjem pravnih podlag za izvajanje tekočega okvira in težavami pri prilaganju številnim spremembam v sedanjem okviru.

V letu 2018 je Slovenija uspešno zaprla vse operativne programe iz kohezije iz obdobja 2007-2013 in pridobila v proračun še zadnjih 205 milijonov evrov iz tega finančnega okvira. V letu 2018 je bilo končnih plačil iz kohezijskih skladov (ki so vključeni v našo revizijsko populacijo) 73 milijonov evrov (investicije zaključene v obdobju julij 2016-jun 2017).

Količina prevzetih obveznosti (izbranih projektov v tekočem večletnem finančnem okviru) konec leta 2018 znaša 1,8 milijarde evrov, kar nakazuje, da bi lahko Slovenija v prihodnjih

treh letih precej izboljšala stanje na področju črpanja sredstev. Kljub temu bo potrebno precej pozornosti nameniti tako izvedbi že izbranih projektov, kot tudi izboru projektov do konca leta 2020 za del sredstev, kjer obveznosti še niso bile prevzete.

Tudi glede Evropskih razvojnih skladov, z odhodki okoli 4 milijarde evrov, so ugotovitve podobne tistim iz prejšnjih let, saj so revizorji izrekli pozitivno mnenje glede računovodskih izkazov in prihodkov, ter negativno mnenje o odhodkih Evropskih razvojnih skladov, saj stopnja nepravilnosti znaša 5,2%.

Odgovor na poslansko vprašanje v zvezi z zagotavljanjem vsem dostopne univerzalne poštne dejavnosti

Poslanec navaja, da je osnovna dejavnost Pošte Slovenije zagotavljanje vsem dostopne poštne dejavnosti in da glede na trenutno zmanjševanje mreže poslovalnic, temu ni več tako. Zanima ga, kdaj in kako bo nadgrajena mreža poslovalnic Pošte Slovenije na način da bo zagotovljena univerzalnost poštne storitve. Odgovori na njegova vprašanja so pojasnjeni v nadaljevanju.

Vlada poslancu pojasnjuje, da je treba biti pazljiv pri uporabi pojmov, in da Republika Slovenija zagotavlja zgolj univerzalno poštne storitve, ki jo izvaja Pošta Slovenije. Kot univerzalna poštne storitve (v nadaljevanju: UPS) se izvajajo naslednje storitve: sprejem, usmerjanje, prevoz in dostava poštne pošiljke do mase 2 kg, ter poštne pakete do mase 10 kg, storitve priporočene in vrednostne poštne pošiljke in prenos poštne pošiljke za slepe in slabovidne. Posebej velja izpostaviti, da ostale storitve (kot npr. storitve plačilnega prometa) niso poštne in zlasti niso del univerzalne poštne storitve.

Zakon o poštne storitvah in Splošni akt o kakovosti izvajanja UPS, določata kakovost in obseg UPS, osnovni elementi izvajanja UPS pa so najmanj pet delovnih dni tedensko najmanj en sprejem in ena dostava poštne pošiljke dnevno na dom ali v prostore vsake fizične ali pravne osebe, ustrezno število in delovni čas kontaktnih točk, ustrezno število poštne nabiralnikov, ustrezni roki prenosa poštne pošiljke in ustrezni postopki reševanja reklamacij in ugovorov.

Neposredno delo z uporabniki poštne storitve se izvaja preko t.i. kontaktne točke, ki je lahko organizirana kot: pošta, pogodbeno pošta ali posebna organizacijska oblika točke za stike, ki jo določi izvajalec univerzalne storitve, na primer izpostavljena okence, pismonoška postaja ali premična pošta.

Šteje se, da izvajalec univerzalne poštne storitve izpolni zahteve, če zagotovi najmanj eno kontaktno točko, organizirano kot pošta ali pogodbeno pošta, v vsaki občini na ozemlju Republike Slovenije in če za 95 % prebivalcev Republike Slovenije zračna razdalja do najbližje kontaktne točke ne presega 4,5 kilometra. Ta kriterij se nanaša na nivo celotne države, ne pa na posamezno samoupravno lokalno skupnost.

Temeljni namen projekta optimizacije poštnega omrežja je oblikovanje omrežja kontaktnih točk v obsegu in v organizacijski obliki, kot to izhaja iz meril splošnega akta. Aktualno prilagajanje spremenjenim potrebam uporabnikov poštnih storitev v največji meri upošteva razumne potrebe uporabnikov v lokalnem okolju, obenem pa naj bi Pošti Slovenije omogočila finančno vzdržno izvajanje univerzalne storitve. Optimizacija poštnega omrežja tako vključuje preoblikovanje kontaktnih točk v racionalnejše oblike (pogodbene pošte, premične pošte) kakor tudi zapiranje tistih kontaktnih točk, ki skladno s splošnim aktom niso obvezne in hkrati izpolnjujejo druge pogoje po internih pravilih Pošte Slovenije (trend upadanja storitev, ekonomski kazalci).

Vendar pa se tudi v primerih, kjer Pošta Slovenije kontaktno točko zapre, prebivalcem na teh območjih še vedno zagotavlja univerzalna poštna storitev, kot to izhaja iz navedenih predpisov. Res pa je, da se posameznikom v takšnih krajih pot do najbližje kontaktne točke podaljša, vendar skladno z merili, ki so še vedno znotraj predpisanih okvirjev.

Odgovor na pisno poslansko vprašanje v zvezi z revizijo računskega sodišča glede uspešnosti pri zagotavljanju dostopnosti storitev socialnega varstva

Vlada v odgovoru pojasnjuje ključne cilje, ki jih zasleduje pri načrtovanju novega sistema dolgotrajne oskrbe. V nadaljevanju Vlada odgovarja, da storitve podpore in pomoči za socialno vključevanje in samostojno življenje v skupnosti izvajajo centri za socialno delo, varstveno-delovni centri, domovi za starejše, posebni socialni zavodi, zavodi za oskrbo na domu in zasebniki koncesionarji. Te oblike socialnovarstvenih storitev dopolnjujejo skupnostne storitve in hkrati predstavljajo njihovo alternativo, saj lahko del uporabnikov ob ustrezni podpori in pomoči ostane v domačem okolju, namesto da bi moral v institucionalno oskrbo. Tako javna mreža kot dopolnilna mreža storitev in programov (socialnovarstvenih programov) sta organizirani tako, da v čim večji meri pokrivata državo in s tem zagotavljata boljšo dostopnost. Vlada RS bo mreži tudi v prihodnje razvijala tako, da bosta zagotavljali storitve podpore in pomoči za socialno vključevanje in samostojno življenje predvsem tam, kjer niso razvite v zadostni meri. Obenem pa bo pozornost namenila tudi razvoju kakovosti, ki jih bo podrobneje določila s prenovo zakonskih in podzakonskih podlag.

Vlada v nadaljevanju pojasnjuje, da pomanjkanje razpoložljivih proračunskih sredstev za investicije v preteklih letih ni omogočalo zelenih vlaganj, zato v okviru priprave proračuna za leti 2020 in 2021 načrtuje višja sredstva v višini 5.000.000,00 evrov letno za vlaganje v domove za starejše. Pri tem dodaja, da se dodatne kapacitete zagotavlja s podelitvijo koncesij za opravljanje institucionalnega varstva v domovih za starejše ter tudi v okviru javnih zavodov, zlasti za namestitve oseb z demenco. V okviru javnih zavodov so bile odprte nove enote v domu v Škofji Loki in v Domu Nine Pokorn Grmovje. Ob Regentovi cesti v Ljubljani se gradi nova enota Doma upokojencev Center Ljubljana (Dom za bivanje na Regentovi Roza Kocka). V novem domu bo ena bivalna enota in dve enoti za stanovalce z demenco zgradili s kapaciteto za 44 oseb. V letu 2019 se poleg sofinanciranja gradnje Doma za bivanje na Regentovi v Ljubljani sofinancirana še izgradnjo dveh oddelkov za stanovalce z demenco v Domu upokojencev Postojna za

skupno 24 oseb. Financira se tudi gradnja novega varovanega oddelka v posebnem socialno varstvenem zavodu Dom Lukavci za 12 oseb, s katerim se bo odpravilo težave in zaznane kršitve pri nastanitvi oseb v varovane oddelke posebnih socialnovarstvenih zavodov.

V okviru ponudbe storitev za starejše v Republiki Sloveniji vlada pojasnjuje, da še vedno prevladujejo storitve institucionalnega varstva starejših. V Resoluciji o nacionalnem programu socialnega varstva 2013-2020 je predvidena predvsem krepitev storitev v skupnosti in zagotovitev primerljivega števila uporabnikov v institucionalnem varstvu ter v storitvah v skupnosti. V preteklosti se je v Republiki Sloveniji podpiralo predvsem razvoj institucionalnega varstva starejših, mnogo manj pa razvoj storitev v skupnosti. Ne zadosten razvoj storitev v skupnosti povečuje pritisk na institucionalno varstvo, kar se odraža tudi v povečanem številu vloženih vlog na zalogo za bivanje v domovih za starejše.

Vlada nadalje pojasnjuje, da na področju pomoči na domu, izvajalce izbirajo lokalne skupnosti. Občina izbere izvajalca storitve na svojem ozemlju, da soglasje k ceni storitve, z višino svoje subvencije pa občina tudi vpliva na višino cene storitve, ki jo plača uporabnik. Pomoč na domu se financira iz proračuna občine, in sicer najmanj v višini 50 % stroškov. Povprečna cena je iz tega razloga zelo različna in znaša od 3 do 9 evrov na uro, zato storitev v različnih delih Slovenije ni enako dostopna in dosegljiva uporabnikom. Povprečna potrjena cena ob delavnikih storitve pomoči na domu na uro sicer znaša 5,30 evra.

Vlada glede uskladitev cen oskrbe v domovih za starejše še pojasnjuje, da so v obstoječem sistemu institucionalnega varstva osnovne in socialne storitve v domovih za starejše plačljive, zdravstvena oskrba pa se financirana iz zdravstvene blagajne. Podlago za oblikovanje cen storitev predstavljajo stroški storitve v tekočem letu, ki jih je v izračunu cene mogoče upoštevati v okviru omejitev, ki so določene za posamezni element cene na podlagi Pravilnika o metodologiji za oblikovanje cen socialno varstvenih storitev. Ključni elementi cene so stroški dela, energentov, hrane, amortizacije, investicijskega vzdrževanja in financiranja. Do razlik v cenah storitve oblikovanih na podlagi veljavne metodologije prihaja zaradi različnih okoliščin poslovanja (npr. velikost enote, lastništvo oz. najem zgradbe in opreme, delež standardnih in nadstandardnih prostorov, starost zgradbe in opreme, status izvajalca – koncesionarji imajo v ceni priznane stroške financiranja kot nadomestilo za vloženi kapital...).

V zvezi z revizijo Računskega sodišča Vlada odgovarja, da bo pristojno ministrstvo ugotovitve natančno preučilo in v skladu z zahtevo odzivno priporočilo pripravilo v 90 dneh, v zvezi z sistemsko ureditvijo dolgotrajne oskrbe pa pojasnjuje, da je priprava Zakona o dolgotrajni oskrbi uvrščena v Normativni delovni program Vlade Republike Slovenije za leto 2019.

Odgovor na pisno poslansko vprašanje v zvezi s socialnimi transferji

Vlada v odgovoru pojasnjuje, da je uveljavljanje socialnih transferjev urejeno z Zakonom o uveljavljanju pravic iz javnih sredstev (v nadaljevanju ZUPJS). V skladu s 5. členom ZUPJS centri za socialno delo odločajo po tem zakonu o pravicah do otroškega dodatka, denarne socialne varstvenega dodatka in državne štipendije. Po ZUJPS centri za socialno delo odločajo tudi do naslednjih subvencij in plačil, in sicer do znižanja plačila za programe vrtcev, dodatni subvenciji malice za učence in dijake, subvenciji kosila za učence, oprostitvi plačil socialnovarstvenih storitev, prispevku k plačilu sredstev, namenjenih za plačilo oziroma doplačilo pravic družinskega pomočnika, subvenciji najemnine neprofitnega najemnega stanovanja, namenskega najemnega stanovanja, bivalne enote, tržnega najemnega in hišniškega stanovanja, pravici do kritja razlike do polne vrednosti zdravstvenih storitev ter pravici do plačila prispevka za obvezno zdravstveno zavarovanje za državljane Republike Slovenije s stalnim prebivališčem v Republiki Sloveniji, ki niso zavarovanci iz drugega naslova po zakonu, ki ureja zdravstveno zavarovanje.

Vlada v nadaljevanju odgovarja v zvezi s socialnimi transferji ter njihovo višino v zadnjih 10 letih. Zneski družinskih prejemkov so se z novim zakonom zaokrožili, prvič od leta 2011 pa so se v letošnjem letu uskladili z rastjo cen življenjskih potrebščin. Vlada tudi odgovarja, da se je skupen znesek otroškega dodatka v letu 2018 zvišal predvsem na račun dviga zneskov v 5. in 6. dohodkovnem razredu na raven pred ZUJF (v letu 2017) ter ponovne uvedbe 7. in 8. dohodkovnega razreda (v 2018), ki sta bila z ZUJF zamrznjena. Skupen znesek otroškega dodatka pred letom 2012 je višji zato, ker so bili do leta 2012 do njega upravičeni otroci do 26. leta starosti, po letu 2012 pa le otroci do 18. leta starosti. Prav tako se je v letu 2018 dvignil skupen znesek pri pomoči ob rojstvu otroka, saj je bil odpravljen cenzus, ki je bil v 2012 uveden kot eden izmed varčevalnih ukrepov z ZUJF. Enako za skupen znesek dodatka za veliko družino v 2019. Skupen znesek starševskega dodatka se je v letu 2018 znižal, saj je več mladih staršev zaposlenih in s tem zavarovanih za starševsko varstvo in so upravičeni do starševskega dopusta in nadomestila. Skupen znesek sredstev za dve pravici za otroke, ki potrebujejo posebno nego in varstvo, je v zadnjih letih precej konstanten, rahel dvig pri dodatku za nego je posledica spremembe Pravilnika o kriterijih za uveljavljanje pravic za otroke, ki potrebujejo posebno nego in varstvo, ki je nekoliko spremenil določene kriterije. Vlada tudi poudarja, da so se sredstva od leta 2012 za državne štipendije, v skladu z določili Zakona o uravnoteženju javnih financ, ki je začel veljati leta 2012, znižala zaradi spremembe cenzusa (iz 64% povprečne mesečne plače na osebo v družini se je znižal na 53%). Od 1. 1. 2019 je cenzus ponovno 64% oziroma 668,53 eur.

* * *